

Presuda Suda (drugo vijeće) od 14. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal administratif – Luxembourg) – Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga protiv Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

(Predmet C-238/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje osoba — Jednako postupanje — Socijalne povlastice — Uredba (EU) br. 492/2011 — Članak 7. stavak 2. — Novčana pomoć za visokoškolsko obrazovanje — Uvjet za studente koji nemaju boravište na području dotične države članice koji se sastoji u tome da su djeca radnika koji su bili zaposleni ili koji su obavljali profesionalnu aktivnost u toj državi članici u neprekinutom trajanju od najmanje pet godina — Neizravna diskriminacija — Opravdanje — Cilj koji se sastoji u povećanju udjela osoba s boravištem koje su nositelji diplome o visokoškolskom obrazovanju — Prikladnost — Proporcionalnost)

(2017/C 046/04)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal administratif

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga

Tuženik: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Izreka

Članak 7. stavak 2. Uredbe (EU) br. 492/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji treba tumačiti na način da mu se protivi zakonodavstvo države članice, poput onog u glavnom postupku, koje uvjetuje dodjeljivanje novčane pomoći za visokoškolsko obrazovanje studentima koji nemaju boravište u dotičnoj državi članici s time da je barem jedan od njihovih roditelja radio u toj državi članici u minimalnom i neprekinutom razdoblju od pet godina u trenutku podnošenja zahtjeva za novčanu pomoć, ali ne propisuje takav uvjet kada je riječ o studentima koji imaju boravište na području te države, s ciljem poticanja povećanja udjela osoba s boravištem u toj državi članici koje su nositelji diplome o visokoškolskom obrazovanju.

⁽¹⁾ SL C 254, 3. 8. 2015.

Presuda Suda (peto vijeće) od 15. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenija) – Drago Nemec protiv Republike Slovenije

(Predmet C-256/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2000/35/EZ — Borba protiv kašnjenja u plaćanju — Nadležnost Suda — Transakcija zaključena prije pristupanja Republike Slovenije Europskoj uniji — Područje primjene — Pojam „poslovne transakcije” — Pojam „poduzetnik” — Najviši iznos zateznih kamata)

(2017/C 046/05)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Drago Nemeč

Tuženik: Republika Slovenija

Izreka

1. Članak 2. točku 1. Direktive 2000/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. lipnja 2000. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama treba tumačiti na način da se fizička osoba kojoj je izdana dozvola za obavljanje djelatnosti u svojstvu samostalnog obrtnika mora smatrati „poduzetnikom” u smislu te odredbe, a transakciju koju on zaključuje „poslovnom transakcijom” u smislu te iste odredbe, u slučaju kada transakcija, iako nije obuhvaćena djelatnostima iz navedene dozvole, ulazi u okvir obavljanja strukturirane i trajne neovisne gospodarske ili profesionalne djelatnosti, što je na sudu koji je uputio zahtjev da utvrdi, imajući u vidu sve okolnosti konkretnog slučaja.
2. Direktivu 2000/35 treba tumačiti na način da joj se ne protivi nacionalni propis, kao što je članak 376. Obligacijskog zakonika (Zakonik o obveznim odnosima), kojime je predviđeno da dospjele i neplaćene zatezne kamate prestaju teći kada njihov iznos dosegne iznos glavnice.

⁽¹⁾ SL C 302, 14. 9. 2015.

**Presuda Suda (treće vijeće) od 14. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Commissione Tributaria Regionale di Roma – Italija) – Mercedes Benz Italia SpA protiv Agenzia delle
Entrate Direzione Provinciale Roma 3**

(Predmet C-378/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 77/388/EEZ — Članak 17. stavak 5. treći podstavak točka (d) — Područje primjene — Primjena udjela odbitka u odnosu na porez na dodanu vrijednost kojim je oporezovano stjecanje ukupne robe i usluga koje koristi porezni obveznik — Sporedne transakcije — Upotreba prometa kao pokazatelja)

(2017/C 046/06)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Commissione Tributaria Regionale di Roma

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Mercedes Benz Italia SpA

Tuženik: Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

Izreka

Članak 17. stavak 5. treći podstavak točku (d) i članak 19. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena porezna osnovica treba tumačiti na način da im se ne protive nacionalni propisi i praksa, poput onih u glavnom postupku, kojima se poreznom obvezniku nalaže:

— da primijeni na svu robu i usluge koje stekne udio odbitka koji se temelji na prometu, bez predviđanja metode za izračun koja bi se temeljila na stvarnoj vrsti i namjeni svake stečene robe i usluga i koja bi objektivno odražavala stvarni udio troškova koji se može pripisati svakoj oporezovanoj i neoporezovanoj transakciji; i